

3 Pijler 1: Energiebesparing

3.1 Samenhangende aanpak

Energiebesparing vormt een kernpunt en eerste pijler om te komen tot een duurzame energievoorziening. Energiebesparing draagt bij aan milieudoelstellingen, leidt tot een lagere energierekening, verbetert de concurrentiepositie van Nederlandse bedrijven en geeft ook al op korte termijn een zeer gewenste impuls aan de werkgelegenheid.

Partijen zijn ervan overtuigd dat de kracht van een gerichte aanpak van energiebesparende maatregelen in belangrijke mate bestaat uit de mate van samenhang tussen afzonderlijke maatregelen en acties. In de gebouwde omgeving is in eerste aanleg gekozen voor een benadering waarin voorlichting en bewustwording samengaan met financieringsfaciliteiten en integrale oplossingen (ontzorging).

Met dit akkoord willen partijen een besparing van jaarlijks gemiddeld 1,5 procent van het finale energieverbruik realiseren. Daarmee wordt naar verwachting ruimschoots voldaan aan de Europese richtlijn. Partijen zijn het in dit kader eens over een maatregelenpakket waarvan het de resultaatverwachting is dat daarmee circa 100 PJ per 2020 kan worden bespaard op het finale energieverbruik⁶.

Deze doelstelling wordt gekoppeld aan twee ijkmomenten: 31-12-2016 zal ten minste 35% zijn bereikt en 31-12-2018 zal ten minste 65% zijn bereikt. Indien blijkt dat we niet op koers liggen om de afgesproken doelen te halen, zullen aanvullende maatregelen worden genomen. Dit kunnen ook meer verplichtende en/of fiscale maatregelen of andere vrij-

---

⁶ T.o.v. de referentieraming 2012 van ECN/PBL.

willige of niet-vrijwillige maatregelen zijn, waaruit meer zekerheid zal ontstaan rondom het bereiken van 100 PJ energiebesparing. Net als de in dit akkoord genoemde maatregelen richt het pakket zich op de energiegebruiker en daarmee niet op de leverancier.¹

De afspraken over energiebesparing richten zich zowel op de gebouwde omgeving (zie paragraaf 3.2), als op het vergroten van de energie-efficiëntie in de industrie, de agrarische sector en het overige bedrijfsleven (paragraaf 3.3). De afspraken over energiebesparing in mobiliteit en transport maken deel uit van pijler 7 (hoofdstuk 9).

3.2 Energiebesparing in de gebouwde omgeving

Afspraken over energiebesparing in de gebouwde omgeving hebben zowel betrekking op de koop- en huursector als op de vastgoedsector, wat op korte termijn veel werkgelegenheid kan opleveren. Paragraaf 3.2.1 formuleert de doelstellingen voor energiebesparing in de gebouwde omgeving. De realisatie daarvan vergt de actieve ondersteuning door gemeenten (paragraaf 3.2.2). Vervolgens komen in paragraaf 3.2.3 maatregelen aan bod die beogen woonconsumenten (burgers en bedrijven) tot energiebesparende investeringen en gedrag te verleiden. Daarna gaan de paragrafen 3.2.4 en 3.2.5 achtereenvolgens in op maatregelen om energiebesparing tot stand te brengen bij koop- en huurwoningen en in de vastgoedsector. Voor energiebesparing in de vastgoedsector – maar ook in de industrie en de agrosectoren die in paragraaf 3.3 centraal staan – is een betere handhaving van de Wet milieubeheer van belang (paragraaf 3.2.6).

3.2.1 Perspectieven en doelstellingen

Partijen streven naar een energieneutrale gebouwde omgeving in 2050, die leidt tot terugdringing van CO₂-emissies, verlaging van woon- en bedrijfslasten en vergroting van de

---

⁷ Dit betekent niet dat de energieleveranciers geen rol kunnen spelen bij de maatregelen die onderzocht worden.

werkgelegenheid in de bouw-, technologie- en installatie-sector en aanpalende sectoren. Hierbij worden kosteneffectieve opties benut om de gewenste CO₂-reductie te kunnen realiseren. Die ambitie kan alleen gerealiseerd worden als gebouweigenaren en -gebruikers fors gaan inzetten op energiebesparing in combinatie met duurzame decentrale energieopwekking.

Partijen richten zich op intensivering van investeringen in energiebesparing in de gebouwde omgeving en decentrale hernieuwbare energieopwekking voor eigen gebruik en beogen daarmee structureel bij te dragen aan een duurzame energiehuishouding, werkgelegenheid in de bouw en het beter beheersbaar maken van energielasten voor burgers en bedrijven. Daarbij zal de trias energetica worden gevolgd, waar haalbaar, betaalbaar en efficiënt:

- (1) energiebesparing;
- (2) hernieuwbare energieopwekking;
- (3) zo schoon en efficiënt mogelijk opwekking van niet-hernieuwbare energie.

Voor 2030 wordt voor gebouwen gestreefd naar ten minste gemiddeld label A⁸. Volgens de richtlijn EPBD moeten lidstaten ervoor zorgen dat eind 2020 alle nieuwe gebouwen bijna-energie-neutraal zijn. Bij de nadere uitwerking wordt gelet op haalbaarheid, kosteneffectiviteit en betaalbaarheid voor burgers en bedrijven. Tot en met 2016 werkt het Rijk, in overleg met de relevante stakeholders, de maatregelen nader uit die invulling moeten geven aan de 2030-ambitie.

Tot 2020 realiseren partijen ten minste:

- de doelstellingen uit de Europese energie-efficiëntie richtlijn (EED), de herziening van de richtlijn energieprestatie van gebouwen (EPBD) en de richtlijn Ecodesign,

---

⁸ Ter vergelijking: woningen die volgens de meest recente voorschriften worden gebouwd, krijgen minimaal een A++-label.

- de doelstellingen uit de convenanten⁹ voor energiebesparing in de gebouwde omgeving, te weten:
  - a. bestaande bouw: 300.000 bestaande woningen en andere gebouwen per jaar minimaal twee labelstappen laten maken;
  - b. nieuwbouw: bijna energieneutraal vanaf 2020 (en vanaf 2018 reeds voor overheidsgebouwen) conform EPBD-richtlijn;
  - c. huur: gemiddeld label B in de sociale verhuur en minimaal label C voor 80% van de particuliere verhuur in 2020;

Voor utiliteitsgebouwen geldt de Wet milieubeheer: energiebesparende maatregelen met een terugverdientijd van minder dan vijf jaar dienen uitgevoerd te worden.

3.2.2 Rol lokale overheden

Gemeenten hebben een belangrijke taak bij de handhaving van de Wet milieubeheer (zie verder paragraaf 3.2.6) en bij het beheer van maatschappelijk vastgoed (o.a. onderwijsgebouwen). Daarnaast nemen gemeenten de rol op zich van facilitator op lokaal en regionaal niveau t.b.v. de concrete vormgeving en uitvoering van de 'energieke samenleving'¹⁰. In 2013 wordt een afspraak tussen Rijk en VNG gesloten over een actieve ondersteuning van gemeenten bij lokale en regionale energiebesparing en -opwekking.

Voor het proces naar de 'energieke samenleving' toe wordt een ondersteuningsstructuur ontwikkeld waarbij, op basis van de specifieke situatie, op regionaal niveau facilitators worden ingezet. De facilitators gaan specifiek aandacht

---

⁹ Koepelconvenant energiebesparing gebouwde omgeving; Energiebesparing in de bestaande bouw (Meer met Minder); Energiebesparing in de nieuwbouw (Lenteakkoord energiezuinige nieuwbouw); Energiebesparing in de huursector (Huurconvenant).

¹⁰ Een voorbeeld hiervan is terug te vinden in de Green Deal met het Klimaatverbond over Regionale Samenwerking.

geven aan het leggen van de verbinding tussen: burgers, organisaties en ondernemers; de regio's, provincies en de waterschappen; koplopers-onderling en tussen koplopers en middenmoters.

De VNG neemt het voortouw om een voorstel voor het ondersteuningsaanbod uit te werken. Daarbij worden andere partijen betrokken. Daarnaast wordt de samenwerking met bouw-installatiesector uitgebouwd om gezamenlijk de markt open te breken voor besparingen, duurzaam bouwen, duurzaam renoveren en decentrale energieopwekking. De gemeente treedt op als voorlichter, het bedrijfsleven als ontzorgers met een integraal aanbod, inclusief energieprestatiegaranties.

De Nederlandse gemeenten zullen bij de aanpak van energiebesparing een gebiedsgerichte benadering hanteren. Daarbij faciliteren de gemeenten een integrale aanpak, zoals voorzieningen op het gebied van lokale warmtenetten, warmte/koude-opslag en decentrale productie van energie, buurtprocessen en samenwerking op het gebied van parkmanagement (bedrijventerreinen). De gemeenten werken daarbij samen met de waterschappen, bijvoorbeeld op het gebied van energierugwinning uit het riool en in de afvalwaterzuivering¹¹.

De VNG zal de bestaande Lokale Duurzaamheidsmeter aanpassen en uitvoeren om de voortgang van de inzet op lokaal niveau inzichtelijk te maken.

3.2.3 Energiebesparing en de woonconsument

Voorlichting en bewustwording

Om het belang van energiebesparing te benadrukken zetten maatschappelijke organisaties, marktpartijen en overheden vanaf 2014 een voorlichtingsprogramma op. De energie-

---

¹¹ De Routekaart afvalwaterketen 2030 van VNG en Unie van Waterschappen is een belangrijke inspiratiebron voor het benutten van kansen voor lokale productie van duurzame energie in de afvalwaterketen.

sector zal participeren in deze *voorlichtingscampagne*. Partijen hebben de overtuiging dat succesvolle, blijvende energiebesparing alleen slaagt wanneer energiegebruikers zelf gemotiveerd zijn. Daartoe is het nodig om te informeren, te motiveren en te zorgen voor passende proposities waarbij ook aan de orde komt dat investeren in energiebesparing leidt tot de verbetering van het comfort van een gebouw. Een voorlichtingscampagne kan helpen de vraag van consumenten naar energiebesparing te vergroten.

Voorlichting en bewustwording vindt in samenhang met de voorlichtingscampagne via uiteenlopende kanalen plaats:

- De energie-, installatie- en technologiebedrijven zullen de *grootschalige uitrol van slimme meters* benutten om consumenten bij wie netbeheerders een slimme meter plaatsen, gelijktijdig een aanbod voor besparen te doen. De aan het Energieakkoord deelnemende natuur- en milieuorganisaties zijn eveneens bereid deel te nemen aan deze campagne.
- Alle woningeigenaren en (ver)huurders die nog geen energielabel hebben, krijgen in 2014 en 2015 een indicatief energielabel van hun woning, op basis van een landelijke uniforme methodiek. Dit energielabel is een indicatie van de energieprestatie van een woning en dient voor bewustwording. Het Rijk geeft woningeigenaren de mogelijkheid om eventueel aanwezige meer actuele woningkenmerken in te voeren voor een meer up-to-date indicatief energielabel. Hiermee wordt niet langer enkel gefocust op een transactiemoment, maar worden ook zittende bewoners op laagdrempelige wijze gestimuleerd. Om te voldoen aan de Europese verplichting van de EPBD moet de woningeigenaar de gegevens laten valideren en het energielabel registreren op het transactiemoment. De exacte voorwaarden hiervoor worden in 2013/2014 door het Rijk uitgewerkt.
- De Rijksoverheid waarborgt de huidige uitgebreide berekeningssystematiek voor de energieprestatie voor gebouwen. Op het energieprestatiecertificaat staat de uitkomst van deze berekening (een getal dat de energieprestatie aangeeft) én de daarbij behorende waarde

van het energielabel. Financieringsopties en eventuele toekomstige beleidsmaatregelen kunnen gebruikmaken van het energieprestatiecertificaat, waarmee bijvoorbeeld koppeling mogelijk is met een gunstige financiering. *Voorwaarde* voor deze koppeling is dat een daartoe erkende partij het energieprestatiecertificaat bepaalt en verstrekt.

- Ook marktinitiatieven kunnen gebruikmaken van de berekeningssystematiek voor het energieprestatiecertificaat. De inzet van brancheorganisaties (Bouwend Nederland, Uneto-VNI, NVM, VHG) is om hieraan een meer integrale advisering te koppelen die optimaal aansluit bij de wensen van de consument.
- Het streven is dat zowel gebouwgebonden als gebiedsgebonden specificaties goed worden meegenomen in *energieprestatiecertificaten*. Voor de waardering van de energieprestatie van nieuwbouw is reeds een balans gevonden voor gebouwgebonden en gebiedsgebonden specificaties (EPC-eisen). In 2014 streeft het Rijk ernaar de methodieken voor bepaling van de energieprestatie van de nieuwbouw en bestaande bouw gelijk te trekken en worden in overleg met de markt nog nadere afspraken gemaakt om daarmee ook een betere balans te bereiken tussen gebouwgebonden en gebiedsgebonden specificaties voor de bestaande bouw.
- Marktpartijen starten in 2014 een Nationale aanpak energiebesparing door het *vervangen van oude apparaten*. Deze aanpak richt zich op bewustwording via slimme meters, communicatie via retailbedrijven, energielabelling en het gecoördineerd verwijderen en vervangen van bijvoorbeeld oude koelkasten, open geisers en elektrische boilers door meer energiezuinige en veilige apparaten. Oude apparaten worden optimaal gerecycled waardoor er per saldo een positieve bijdrage wordt geleverd aan het verminderen van de CO₂-voetafdruk, de energielasten en het milieu.
- Nederland maakt zich in EU-verband hard voor aangescherpte energie-efficiëntienormen in het kader van Ecodesign-maatregelen, waarbij de kosten van investering voor energiezuinigheid binnen de technische levensduur zijn terug te verdienen door lager energiegebruik.

Financiering

Rendabele verbeteringen van de energieprestatie van gebouwen vertalen zich terug in een verlaging van de energiekosten die gelijk aan of groter is dan de rente- en aflossingskosten van de maatregel. Om deze samenhang duidelijk te maken voor de gebruiker en de drempel om over te gaan tot energiebesparing te verlagen, is het behulpzaam als een lening voor dit doel kan worden *terugbetaald via de energierekening*.

- Energieleveranciers willen vanaf 2014 administratief mogelijk maken dat leningen voor energiebesparende maatregelen voor verschillende typen klanten via de energierekening kunnen worden terugbetaald, uitgaande van een redelijke vergoeding.
- Het ministerie van Financiën zal, op basis van concrete voorstellen van de energieleveranciers, in 2013 in overleg met de relevante toezichthouders (waaronder AFM) en energieleveranciers verduidelijken hoe marktpartijen (energieleveranciers, bouw- technologie- en installatie-bedrijven) op de meest eenvoudige manier en zonder zware administratieve lasten, klanten van meerdere financieringsopties kunnen voorzien ter bevordering van energiebesparing.

Er wordt een *revolverend fonds voor energiebesparing* ingesteld met een overheidsbijdrage van € 150 miljoen, gericht op energiebesparing voor verhuurders en eigen woningbezitters. Dit nationaal energiebespaarfonds wordt aangevuld met middelen vanuit de markt, leidend tot vergroting van dit fonds met een factor vier (naar totaal € 600 miljoen). Dit fonds zal nog in 2013 van start gaan met het gedeelte dat zich richt op eigenaar-bewoners. Hierbij komen ook eigenaren van monumenten in aanmerking voor financiering uit het revolverend fonds. Dit betekent dat het voor een grote groep burgers mogelijk wordt om rendabele besparingsmaatregelen te nemen. Faciliteiten bovenop het revolverend fonds waaronder volledige ontzorging in de vorm van one-stop-shop zullen extra energiebesparing en werkgelegenheid opleveren.

De Rijksoverheid onderzoekt hoe verdere fondsvergroting gerealiseerd kan worden vanuit het *European Energy Efficiency Fund*. Randvoorwaarde voor het fonds is goede toegankelijkheid die zich uit in een aantrekkelijke rente en administratieve eenvoud. Een tweede randvoorwaarde is gericht op aantrekkelijkheid voor financieringsverstrekkers, aangezien zij het grootste deel van het kapitaal zullen verschaffen. Dit uit zich in lage uitvoeringskosten en een evenwichtig risicoprofiel.

Ontzorging

Particuliere woningeigenaren ervaren de markt voor energiebesparing en decentrale energieopwekking als onoverzichtelijk en ingewikkeld. Brancheorganisaties en lokale overheden gaan dit probleem de komende jaren aanpakken door een *integrale oplossing* voor ontzorging aan te bieden in samenwerking met consumentenorganisaties. De oplossing houdt rekening met de wensen van particulier woningeigenaren en is gericht op zowel een totaal pakket van maatregelen alsook een voor deze eigenaren overzichtelijke en eenduidige uitvoering. Particuliere woningeigenaren moeten daarbij kunnen rekenen op een toegankelijk advies en gegarandeerde verbetering van de energieprestatie van hun woning. Marktpartijen maken dit aanbod mogelijk door te zorgen voor een goede ketensamenwerking, vraaggestuurd aanbod, kwaliteitsborging en nazorg. Gemeenten en provincies spelen daarbij een faciliterende rol.

De uitrol van de integrale oplossing voor particuliere woningeigenaren ziet er als volgt uit:

- Een nadere uitwerking van de integrale aanpak in een totaalpakket vindt plaats in het vervolg van 2013 door Bouwend Nederland, Uneto-VNI, FME-CWM, Nederland ICT, NVTB (Nederlands Verbond Toelevering Bouw), VHG, DE-Koepel en de VNG in samenwerking met consumentenorganisaties en natuur- en milieuorganisaties.
- Bij de uitwerking zal gebruikgemaakt worden van de ervaring uit de proeftuin van de green deal Overijssel 2.0 en de kennis en ervaring van het Blok-voor-Blok-kennis- en leertraject.

- In het kader van de Actieagenda Bouw wordt in 2013 een aanpak gepresenteerd voor een integraal oplossingsgericht aanbod en geprofessionaliseerde marketing richting de consument.
- De brancheorganisaties (Bouwend Nederland, Uneto-VNI, FME-CWM, DE-koepel, Nederland ICT) maken met steun van consumentenorganisaties (VEH, Consumentenbond) afspraken over een energieprestatiegarantie. Deze afspraken worden uiterlijk per 1 juli 2014 vastgelegd en treden per die datum in werking zodat consumenten er gebruik van kunnen maken. De energieprestatiegarantie bevat in elk geval de volgende elementen:
  - een garantie op de te realiseren energieprestatie resulterend in een energieprestatiecertificaat dat consumenten toegang kan bieden tot gunstige financieringsvoorwaarden;
  - een garantie op de kwaliteit van de energiebesparende maatregelen en duurzame energie gebaseerd op een opnameprotocol en een keuring bij oplevering en/of een periode daarna¹².
- De VNG zorgt ervoor dat in 2016 in bijna alle regio's (gemeenten en provincies) een laagdrempelige en gecoördineerde structuur in uitvoering is met energieloketten. Hierbinnen is een erkend en gebundeld aanbod van het (regionale) bedrijfsleven beschikbaar t.b.v. duurzame renovatie voor particulieren. Om deze ambitie te realiseren wordt met ingang van 2014 op regionaal niveau capaciteit vrijgemaakt voor facilitators. Een van de hoofdtaken van deze facilitators is de opzet van energieloketten. Waar mogelijk zullen derde partijen gestimuleerd worden in dit kader de rol van 'makelaar' op zich te nemen.

---

¹² Het gaat hierbij bijvoorbeeld om kierdichtheid, foto's over de kwalitatieve plaatsing van isolatie en inregelrapporten van installaties.

3.2.4 Energiebesparing in de koop- en huursector

Koopwoningen

Op mutatiemomenten en bij grote investeringen in de woning kan de *leencapaciteit* beperkend zijn voor de gewenste investeringen, doordat deze nog is gebaseerd op hypotheeklasten in plaats van woonlasten (hypotheek- plus energielasten). Daaruit vloeien de volgende afspraken voort:

1. Het Rijk geeft Nibud opdracht extra hypotheekmogelijkheden te berekenen voor energierenovaties tot zeer energiezuinige woningen (energieneutraal en 'energienootloos'). De uitkomsten hiervan worden meegenomen in de jaarlijkse ministeriële regeling voor hypothecair krediet.
2. Hypotheekverstrekkers wijzen in hun advisering actief op de mogelijkheid om energiebesparende voorzieningen mee te financieren in een hypotheek. Naast de hypotheeklasten kunnen zij over de looptijd van de hypotheek ook inzicht in geschatte energielasten voor verschillende labelniveaus geven.

Het Rijk zal in 2013 in samenwerking met marktpartijen en natuur- en milieuorganisaties onderzoeken of de voordelen van een aan de *woning gekoppelde lening* (ten opzichte van de aan de persoon gekoppelde lening zoals nu het geval is) voor ingrijpende renovatie ten behoeve van verbetering van de energieprestatie opwegen tegen de nadelen. Voor zover relevant zullen daarbij juridische aspecten en best practices van de Britse green deal betrokken worden. Uiterlijk in 2014 zal op basis van het onderzoek besluitvorming plaatsvinden. Mocht het tot wetgeving komen, dan worden in de wet condities opgenomen die waarborgen dat een woning goed verkoopbaar blijft. Te denken valt onder andere aan een energieprestatiegarantie als voorwaarde.

Verenigingen van Eigenaren stuiten bij verduurzaming van hun eigendom op diverse belemmeringen, waaronder tijdrovende wettelijk vastgelegde besluitvormingsprocedures en onvoldoende middelen in het reservefonds voor planmatig onderhoud. De wisselende financiële positie van VvE-leden bemoeilijkt financiering uit eigen middelen. VvE-wetgeving

en de afwezigheid van garanties maken de investering onaantrekkelijk voor financiers.

Gezien de complexiteit en het specifieke karakter van de belemmeringen behoeft dit segment een *specifieke en integrale aanpak*. Hiertoe wordt een werkgroep in het leven geroepen, bestaande uit vertegenwoordigers van de belangen van eigenaars (VEH, VVE Belang), financiers, het Rijk en de uitvoerende partijen zoals de bouw, de installatiebranche (Uneto-VNI, Bouwend Nederland), DE-Koepel, VHG, NVKL, Netbeheer Nederland, Energie-Nederland en natuur- en milieufederaties. De werkgroep krijgt de volgende taken:

1. De knelpunten die energiebesparende maatregelen en/of toepassing van hernieuwbare energie voor VvE's belemmeren (integraal) in kaart brengen.
2. De oplossingen verkennen en ontwikkelen.
3. Uiterlijk medio 2014 een aanpak implementeren die de geschetste problemen oplossen.

Huurwoningen

In het *Convenant Energiebesparing Huursector* zijn rijksoverheid, Aedes en de Nederlandse Woonbond de doelstelling overeengekomen van gemiddeld label B in 2020. Vastgoed Belang heeft in dit convenant als doelstelling laten opnemen om 80% van het bezit van haar leden in 2020 op label C of beter te hebben. Aedes, Woonbond en Vastgoed Belang voeren daartoe tot 2020 het programma uit dat in december 2012 is vastgesteld.

Onderdeel van het convenant is dat partijen een visie ontwikkelen hoe de woningvoorraad zo effectief mogelijk aan de besparingsdoelstellingen van dit convenant kan voldoen. Uitgangspunt van partijen is dat niet-groene labels (D t/m G) in beginsel ongewenst zijn.

Maatregelen

- De partijen van het Convenant Energiebesparing Huursector committeren zich om de afgesproken doelstellingen van gemiddeld label B (corporaties) en 80% van de woningen minimaal label C (particuliere verhuurders) in 2020 te halen. Het rijk stelt in dat kader € 400 miljoen

subsidie beschikbaar voor verhuurders in de sociale huursector ten behoeve van investeringen in energiebesparing voor de periode 2014-2017 met als doel een bijdrage te leveren aan de doelstellingen van het Convenant. Deze maatregel stimuleert een substantiële investeringsgolf op korte termijn om huurwoningen energie-efficiënt te maken. De € 400 miljoen komt ter beschikking van de verhuurders in 2018 en 2019 en wordt gedekt door een tijdelijke verhoging van de energiebelasting. Deze energiebelastingverhoging wordt lastenneutraal mogelijk gemaakt door de voorziene lagere uitgaven van de SDE+ gelden vanaf 2018, zoals later beschreven onder groot-schalige hernieuwbare opwekking. Zoals aangegeven in de gemaakte afspraken tussen het kabinet en Aedes zullen woningcorporaties naar vermogen investeren in de sociale woningbouw voor zover de verhuurdersheffing dat mogelijk maakt.

- Er zal de komende jaren meer uitgegaan worden van een integrale benadering van huur en energiekosten (woonlastenbenadering). Investeringsmaatregelen moeten (ook op de lange termijn) leiden tot lagere woonlasten, onder meer gegarandeerd via een *woonlastenwaarborg*. Bij beoordeling van investeringsmaatregelen en beleidsmaatregelen wordt hiermee rekening gehouden. Extra aandacht moet uitgaan naar het voorkomen en bestrijden van energiearmoede bij lage inkomens.
- Vastgoed Belang zal onderzoeken of een woonlastengarantie ook voor de particuliere huursector mogelijk en te implementeren is.
- In aanvulling op het huurconvenant werkt een aantal woningcorporaties en bouwers/ontwikkelaars in samenwerking met Platform31/Energiesprong aan het tot stand brengen van een *omvangrijk renovatieprogramma naar zeer energiezuinige woningen*. Dit programma staat bekend onder de naam de Stroomversnelling, dat 111.000 zeer energiezuinige woningen moet opleveren. Voornemen is om, bij gebleken succesvolle implementatie, na 2020 grootschalig verder te gaan met het realiseren van notanul-renovaties.

- De betrokken partijen zullen het *Stroomversnelling*-programma verder uitwerken. Hierbij zal het Rijk mogelijke belemmeringen in de wet- en regelgeving wegnemen om de realisatie van nul-op-de-meter-woningen mogelijk te maken.
- *Vastgoed Belang* onderzoekt nu een aantal mogelijkheden om energienotuloze woningen te realiseren in de bestaande voorraad. Wanneer dit haalbaar blijkt te zijn, zal worden aangesloten bij het programma Stroomversnelling.
- De verduurzaming van de sociale huurwoningvoorraad wordt bevorderd door de samenwerking tussen gemeenten, woningcorporaties en huurdersorganisaties op lokaal niveau te versterken. De VNG, de Nederlandse Woonbond en Aedes stimuleren en ondersteunen deze lokale samenwerking. *Alle gemeenten maken jaarlijks, gebaseerd op hun Woonvisie, prestatieafspraken met de lokale woningcorporaties over duurzaam renoveren.* Daarin wordt uitwerking gegeven aan de in dit Energieakkoord aangegane afspraken, inclusief monitoring.

3.2.5 Energiebesparing in de vastgoedsector

De vastgoedsector heeft behoefte aan een verlaging van de kosten van financiering en verruiming van de toegang tot financiering voor energieprestatiebevorderende investeringen. Marktpartijen worden opgeroepen om de inzet van *Energy Service Company's* (ESCO's) en zogenaamde *Greenlease-contracten* vanaf 2014 actief te bevorderen. ESCO's kunnen in potentie oplossingen bieden voor het split incentive-probleem, het probleem waarbij de baten en lasten niet bij dezelfde persoon terechtkomen. De overheid heeft een rol als launching customer.

Maatregelen

- Rijk en gemeenten jagen *projecten voor verduurzamen van de energievoorziening in maatschappelijk vastgoed* aan, bundelen die naar gebied- en/of functieniveau en gebouwtype. Zij ontwikkelen een *repeteerbare (aanbestedings)aanpak*, die aangevuld kan worden met niet-maatschappelijk vast-

goed en betrokkenheid van andere (private) partijen. Met deze gebiedsgeoriënteerde aanpak creëren Rijk en gemeenten ankerpunten voor de ontwikkeling van lokale, duurzame en kosteneffectieve energievoorzieningen. *De VNG neemt hierin het initiatief* en stimuleert daarbij een grootschalige introductie van deze aanpak in 2015.

- Gemeenten werken, vanuit hun rol als eigenaar van *onderwijsvastgoed*, samen met schoolbesturen samen in een ondersteuningsstructuur voor het verhogen van het kennisniveau bij opdrachtgevers en het opzetten van integrale duurzame ontwikkel- en ontwerpprocessen bij nieuwbouw en renovatie van schoolgebouwen. Facilitators bieden landelijk beschikbare kennis en methodieken aan (zoals ESCo's, GreenLease-concepten) en wisselen resultaten uit ten behoeve van een eenduidige aanpak van het dilemma van de 'split incentive' in dit vastgoed. Zij zijn betrokken in ontwerpprocessen, werken businesscases uit ten behoeve van de financiering en helpen bij het uitwerken van nieuwe modelverordeningen (Duurzame Meerjaren Onderhouds Programma's) die energieneutraal bouwen en rooveren faciliteren en de investeringsopgave van de betrokken gemeenten inzichtelijk maken. Bij de ontwikkeling van de ondersteuningsstructuur zal worden samengewerkt met al bestaande ondersteuningsstructuren voor onderwijshuisvesting. Kennis die in dit traject ontwikkeld wordt, komt nadrukkelijk ten goede van het brede maatschappelijke vastgoed, ook daar waar gemeenten geen eigendomspositie hebben, zoals bij zorginstellingen, recreatieve voorzieningen en sportaccommodaties. En de kennis wordt beschikbaar gemaakt voor situaties met een vergelijkbaar split incentive-dilemma, zoals in de verhuur utiliteitssector.
- Voor *openbare verlichting* wordt gestreefd naar een *versnelde renovatie van het huidige, grotendeels verouderde park*. Openbare verlichting en verkeersregelinstallaties zullen ten opzichte van 2013 20% besparing leveren in 2020 en 50% in 2030. Op weg hiernaartoe is minimaal veertig

procent van het bestaande openbare verlichtingspark in 2020 voorzien van slim energiemanagement en energiezuinige (LED) verlichting. Rijkswaterstaat verplicht zich ertoe dat per 2014 in tunnels energiezuinige verlichting wordt toegepast bij nieuwbouw en renovatie waarbij de verlichting wordt vervangen. Partijen aan vraagzijde zijn gemeenten (VNG), provincies (IPO) en Rijkswaterstaat, aan de aanbodzijde FME/NLA (Nederlandse Licht Associatie) en Nederland ICT. Hierbij kan gebruikgemaakt worden van de kennis en expertise die de dochters van de netbedrijven hierover hebben vergaard.

3.2.6 Uitvoering Wet milieubeheer

Partijen zetten zich in voor de realisatie van energiebesparende maatregelen die zich in vijf jaar of minder terugverdienen. De Wet milieubeheer verplicht bedrijven en instellingen (waaronder industrie, vastgoed en agrosectoren) om deze energiebesparende maatregelen uit te voeren. De uitvoering hiervan krijgt prioriteit, waarbij nadrukkelijk ook de partijen die niet deelnemen aan de energieconvenanten benaderd worden, in het kader van gelijke behandeling. De aanpak bestaat uit de volgende elementen:

1. Erkende maatregellijsten, welke de uitvoering zullen vereenvoudigen.
2. De oprichting van een onafhankelijk expertisecentrum; biedt ondersteuning aan zowel bedrijven op het terrein van efficiëntieverbetering, als de Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD's) die belast zijn met de uitvoering en handhaving van de Wet milieubeheer. Dit maakt het mogelijk deze wet beter uit te gaan voeren en te handhaven (daar maakt het Rijk ook extra middelen voor vrij: zie hoofdstuk 13).
3. Handhaving en pilot (gericht op continuering) met zogenaamd EPK-systeem.

Hieronder worden deze elementen beschreven.

Erkende maatregellijsten

Het Rijk zal voor de energiebesparingsverplichting uit de Wet milieubeheer concrete 'erkende' maatregellijsten wettelijk verankeren in de regeling bij het Activiteitenbesluit. Bij de totstandkoming van de erkende maatregellijsten richt het Rijk een proces in waarbij brancheorganisaties en bedrijven uit de betreffende sectoren, bevoegd gezag, Agentschap NL en Infomil nauw worden betrokken. Tijdens dit proces wordt per maatregel informatie opgenomen over gemiddelde terugverdiertijden en daarbij gehanteerde financiële en technische uitgangspunten voor de betreffende sectoren.

Bedrijven die per functie (zoals verwarming of verlichting) erkende maatregelen hebben getroffen, worden in ieder geval geacht te voldoen aan de verplichting voor dat onderdeel. Deze lijst werkt zo als hulpmiddel voor bedrijven en bevoegd gezag, zonder specifieke verplichte maatregelen te bevatten. Sectorspecifieke maatregelen worden afgestemd op de betreffende sectoren. De introductie van de erkende maatregellijst leidt ten opzichte van de huidige situatie niet tot een hogere bewijslast voor bedrijven. Indien een bedrijf geen of niet alle van deze maatregelen heeft getroffen, blijft gewoon de verplichting bestaan om maatregelen met een terugverdiertijd van vijf jaar of minder te treffen. Er is ook voor een dergelijk bedrijf als gevolg van de maatregellijst geen hogere bewijslast.

Voor MJA3-bedrijven is met het bestaande convenant en de Wet milieubeheer een adequaat regime van kracht. Voor bedrijven die deelnemen aan de meerjarenafspraken energie-efficiëntie (MJA3 of vervolg hierop) en op grond daarvan periodiek een audit/energie-efficiëntieplan (EEP) maken met maatregelen met een terugverdiertijd van vijf jaar of minder, blijft het tripartiete overleg functioneren tussen bedrijfsleven, bevoegd gezag en Agentschap NL. De introductie van de erkende maatregellijst leidt niet tot een wijziging in het functioneren van de huidige MJA-systematiek.

Expertisecentrum

Er wordt in relatie tot de regionale ondersteuningsstructuur een publiek-privaat expertisecentrum ingericht dat het kennisniveau over energie-efficiëntie zal verbeteren. Dit expertisecentrum heeft twee doelgroepen: bevoegd gezag en bedrijven. Het centrum geeft advies aan bedrijven en bevoegd gezag rond energie-efficiëntie en handhaving van de Wet milieubeheer. Ook zal vanuit dit centrum worden geholpen bij het tot stand brengen van samenwerking tussen bedrijven om te komen tot efficiëntere productieketens en efficiëntere regionale clusters. Het expertisecentrum ondersteunt bedrijven en financiers in het identificeren van de meest effectieve maatregelen op het terrein van verbetering van de energie-efficiëntie. Het Rijk zal private partijen en kennisinstellingen betrekken bij dit centrum en hierbij vooral gebruikmaken van bij bestaande partijen aanwezige expertise. Partijen streven ernaar kennis en ervaring mee te nemen die op het gebied van energiebesparing is opgebouwd binnen de meerjarenafspraken energie-efficiëntie (MJA3/MEE), de MKB Green Deal energiebesparing en de netwerken van lokale overheden. Partijen zullen samen nog bezien welke rol ESCo's bij expertisevorming of anderszins zouden kunnen spelen in relatie tot de energiebesparingsverplichting in de Wet milieubeheer.

Handhaving

Gemeenten geven uitvoering aan de energiebesparingsverplichting uit de Wet milieubeheer. Het Rijk zal over de prioriteitstelling met gemeenten prestatieafspraken maken voor invoering in januari 2014. Gemeenten en provincies (opdrachtgevers van de Regionale Uitvoeringsdiensten) geven prioriteit aan de handhaving van de energiebesparingsverplichting in de Wet milieubeheer en houden daarbij rekening met bedrijfsspecifieke omstandigheden zoals de technische haalbaarheid, de economische omstandigheden waarin een bedrijf verkeert en de financierbaarheid van de maatregelen. De mogelijkheden voor het bevoegd gezag om hiermee rekening te houden worden door het Rijk verduidelijkt. Met het oog op de financiering wordt

door de RUD's rekening gehouden met de mogelijkheden die de inzet van ESCo's (energiediensten op basis van prestatiecontracten) bieden. Er wordt geïnvesteerd in verleiding en moderne vormen van handhaving. Deze methoden worden nader uitgewerkt in overleg tussen het Rijk, bevoegd gezag en bedrijfsleven.

Gemeenten sluiten op basis van de erkende maatregellijsten lokale overeenkomsten af met vastgoedbedrijven en instellingen. Zo kunnen deze vastgoedbedrijven zich verbinden aan het uitvoeren van de erkende maatregellijsten. Deze overeenkomsten leiden tot lokale en openbare 'groene registers' van bedrijven/organisaties die zich houden aan de wettelijke plichten zoals geformuleerd in de Wet milieubeheer, en de erkende maatregellijsten als uitgangspunt nemen. Aanvullend op deze registratie wordt door VNG een systeem uitgewerkt voor partijen die innovatieve en verdergaande inzet plegen in de verduurzaming van hun vastgoed. Vastgoedbedrijven die niet in deze lokale 'groene registers' voorkomen en niet deelnemen aan de meerjarenafspraken energie-efficiëntie (MJA3 of opvolger), worden vanuit RUD's aangeschreven op hun energiebesparingsverplichting op basis van de Wet milieubeheer, waarna gehandhaafd zal worden.

Gemeenten en provincies (opdrachtgevers van de Regionale Uitvoeringsdiensten) geven prioriteit aan de handhaving van de energiebesparingsverplichting in de Wet milieubeheer:

- Voor industriële MJA3-bedrijven is het bestaande MJA3-convenant en de Wet milieubeheer van kracht. Waar nodig worden de uitvoering en monitoring in lijn gebracht met de EU Energy Efficiency Directive. Het eerder genoemde expertisecentrum en de Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD's) hebben hierin een belangrijke rol.
- Ook voor de overige bedrijven die niet deelnemen aan de MEE- en MJA-convenanten, wordt de handhaving van de Wet Milieubeheer door het verscherpt toezicht en het genoemde 'EPK-systeem' geïntensiveerd.

Er wordt een pilot uitgevoerd gericht op continuering in 2016 met een zogenaamd 'EPK-systeem' (Energie Prestatie Keuring), waarbij dit systeem als effectieve hulp voor ondernemingen kan bijdragen aan de realisatie en handhaving van alle maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of minder, conform Wet milieubeheer. De EPK-pilot start per 1-1-2014 en wordt ingericht ter ondersteuning van bedrijven, en heeft tevens een toetsende rol in de vorm van een periodieke keuring (naar analogie met de APK-keuring voor auto's) door erkende dienstverleners. Bedrijven en instellingen (inclusief vastgoedpartijen) die onder de energiebesparingsverplichting van de Wet milieubeheer vallen, kunnen op vrijwillige basis aan deze pilot deelnemen. In najaar 2015 wordt de werking op specifieke punten geëvalueerd. Bij de evaluatie door de partijen zal naast effectiviteit ook worden bezien of de EPK-pilot positief wordt ervaren door ondernemingen en overheid. Bij een positief resultaat voor beide wordt het EPK-systeem in 2016 ingevoerd in de sectoren waarvoor uit de pilot blijkt dat de EPK werkt.

Overig

Artikel 8 van de Richtlijn Energie-efficiëntie verplicht niet-mkb-bedrijven om elke vier jaar een energieaudit uit te voeren. Voor bedrijven die deelnemen aan MJA3/MEE (of opvolger hiervan) wordt ernaar gestreefd om de vierjaarlijkse EEP-aanpak te laten gelden als een invulling van deze verplichting. Bij deze audits – die op een onafhankelijke manier moeten worden uitgevoerd door een gekwalificeerde partij – besteden de bedrijven specifieke aandacht aan het gebruik en de instellingen van bestaande installaties en de mogelijkheden om hierbij een hogere energie-efficiëntie te realiseren.

Op grond van artikel 2.15 van het Activiteitenbesluit kan het bevoegd gezag een onderzoeksverplichting opleggen. Het Rijk zal bij de invulling van de verplichting uit artikel 8 van de Richtlijn Energie-efficiëntie om een audit uit te voeren, zoeken naar maximale synergie met het onderzoek waarvan sprake is in lid 2 uit artikel 2.15 van het Activiteitenbesluit

en met andere uitvoering- en registratieverplichtingen (F-gaskeuring, EPBD etc.) teneinde de administratieve last voor bedrijven zo veel mogelijk te beperken.

3.3 Energie-efficiëntie in de industrie en de agrosectoren

3.3.1 Inleiding

Verhoging van de energie-efficiëntie in de industrie en agrosectoren is van groot belang om de operationele kosten te reduceren, de kwetsbaarheid voor fluctuaties in de energieprijzen te verminderen, bestaande werkgelegenheid te behouden en nieuwe banen te creëren, de concurrentiepositie van deze sectoren op de internationale markt te behouden en waar mogelijk te versterken, en de klimaatdoelen kosteneffectief te kunnen realiseren. De energie-intensieve industrie heeft de ambitie in internationaal verband leidend te zijn op het terrein van energie-efficiëntie. Om deze ambitie te kunnen verwezenlijken zijn een goed investeringsklimaat en internationaal concurrerende energieprijzen onontbeerlijk.

In alle economische sectoren is sprake van een onderbenut potentieel voor verbetering van de energie-efficiëntie. Bij voorkeur nemen de sectoren deze maatregelen op eigen initiatief, naar eigen inzicht en voor eigen rekening en risico. In 2008 en 2009 zijn daartoe sectorakkoorden gesloten met een aantal belangrijke economische sectoren, waaronder de agrosectoren (voedselindustrie, glastuinbouw, veehouderij, bos-, natuur- en landschapsbeheer, de houtketen) en de industrie.

In november 2012 is de nieuwe Energy Efficiency Directive (EED) gepubliceerd in het Publicatieblad van de EU. Lidstaten hebben tot juni 2014 de tijd om de richtlijn om te zetten naar nationale regelgeving. Deze richtlijn legt een gemeenschappelijk kader met maatregelen vast voor de bevordering van energie-efficiëntie binnen de Unie, om ervoor te zorgen dat de Unie de kerndoelstelling van 20% meer energie-efficiëntie in 2020 haalt en om de weg te effenen voor verdere verbeteringen van de energie-efficiëntie na die datum.

Alle betrokken partijen wensen sterk in te zetten op verdergaande verbetering van de energie-efficiëntie omdat het zowel de concurrentiekracht van Nederland kan vergroten als klimaatdoelen kosteneffectief kan realiseren.

3.3.2 Energie-efficiëntie in industriële sectoren

In Nederland hebben industriële sectoren en overheid convenanten afgesloten gericht op het verbeteren van de energie-efficiëntie: de meerjarenafspraak energie-efficiëntie 2008- 2020 (MJA3) en de meerjarenafspraak energie-efficiëntie ETS-ondernemingen (MEE). In beide convenanten, die een looptijd hebben tot 2020, committeren bedrijven zich aan het opstellen en uitvoeren van een energie-efficiëntieplan en het nemen van maatregelen met een terugverdientijd kleiner dan of gelijk aan vijf jaar. Vrijwel alle sectoren hebben in het kader van beide convenanten een voorstudie en routekaart gemaakt. De ambities van de sectoren tellen op tot een totale energie-efficiëntieverbetering in 2030 van circa 230 PJ per jaar en 15 Mton CO₂-reductie per jaar binnen de bedrijven. Daarnaast hebben de sectoren een nog grotere ambitie neergelegd voor het energie-efficiënter maken van totale productieketens en regionale industriële clusters.

Er zijn verschillende barrières die belemmerend werken op het nemen van energiebesparende maatregelen binnen bedrijven en op het nemen van energiebesparende maatregelen waarvoor samenwerking tussen partijen nodig is in productieketens en/of regionale clusters. Voorbeelden zijn financiële barrières, kennisbarrières, organisatorische barrières en onzekerheden en gepercipieerde risico's die het nemen van maatregelen bemoeilijken. Om het maximale resultaat te bereiken moet de aanpak aangrijpen op elk van de barrières. De mate waarin de barrières een rol spelen, verschilt tussen de energie-intensieve en overige industrie, tussen maatregelen die aangrijpen op de primaire productieprocessen en maatregelen die betrekking hebben op randprocessen en tussen maatregelen die een bedrijf zelfstandig kan nemen en maatregelen waarvoor bedrijven moeten samenwerking in de keten en/of de regio.

Maatregelenpakket MEE-bedrijven

Met het volgende maatregelenpakket beogen partijen binnen het akkoord de condities te scheppen om het Nederlandse bedrijfsleven leidend te laten zijn op het gebied van energie-efficiëntie. De partijen zijn van mening dat met deze afspraken een aanvullend potentieel van circa 9 PJ energiebesparing in 2020 kan worden ontsloten.

- De bestaande GO-regeling (Garantie Ondernemings-financiering) kan reeds gebruikt worden door banken voor investeringen in energie-efficiëntie in de industrie met een terugverdientijd tot maximaal acht jaar. Voor investeringen in energie-efficiëntie met bewezen technologieën en een langere terugverdientijd worden de risico's voor banken groter, vanwege de langere looptijd. Onderzocht wordt of er hiervoor een passend financieringsinstrument kan worden opgezet.
- Het realiseren van substantiële efficiëntieverbeteringen vereist in sommige gevallen de toepassing van innovatieve technologieën die nog niet, of niet geheel, marktrijp zijn. Ook voor de realisatie van dergelijke investeringen hebben bedrijven behoefte aan externe financiering. Partijen zijn het erover eens dat deze financiering belangrijk is wanneer Nederland voor internationaal opererende industriële ondernemingen wil uitgroeien tot een proeftuin voor innovatie en energie-efficiëntie, hetgeen bijdraagt aan het ontstaan van een aantrekkelijk investeringsklimaat.
- Om meer middelen beschikbaar te houden voor investeringen in energie-efficiëntieverbetering in het bedrijfsleven zal de *EIA-regeling* zo veel mogelijk worden gericht op investeringen in energie-efficiëntie (zie ook pijler 9 Stimulering commercialisering voor groei en export). De bedoeling is om projecten die in de toekomst een SDE+-subsidie aanvragen, niet meer tegelijkertijd in aanmerking te laten komen voor de EIA. Er wordt een oplossing gevonden voor hernieuwbare opwekkingstechnologieën die nu nog wel en straks niet meer door de EIA worden gedekt, indien de SDE+ en het overige instrumentarium onvoldoende oplossingen bieden. De doelstelling hierbij is

dat vanuit investeringsoverwegingen de continuïteit niet in gevaar komt. EZ rondt dit in herfst 2013 af.

- De vertegenwoordigende organisaties van bedrijven die onder het ETS vallen (MEE-bedrijven) en de overheid en eventueel uit te nodigen partijen spannen zich maximaal in voor een raamwerk voor bedrijfsspecifieke (een-op-een) afspraken gericht op verbetering van de energie-efficiëntie en concurrentiepositie van de betrokken bedrijven. Wat de energie-efficiëntie betreft betreft zijn deze afspraken erop gericht om naast het rendabel potentieel, met een terugverdientijd die minder dan of gelijk is aan vijf jaar, ook het potentieel met een langere terugverdientijd te realiseren. In de een-op-een gesprekken kan ook aandacht worden besteed aan bestaande WKK. Verder worden hierbij ten minste de volgende zaken betrokken, om tot conclusies te komen in het voorjaar van 2014:
  - maatregelen gericht op verbetering van de energie-efficiëntie en de concurrentiepositie, gebaseerd op het economisch rendabele potentieel voor de desbetreffende onderneming. Dit kunnen maatregelen binnen de inrichting zijn, maar ook maatregelen in de keten zoals WKK en voor bijvoorbeeld warmte op gebiedsniveau;
  - uitvoering van de routekaarten die de industrie de afgelopen jaren hierover heeft gemaakt;
  - benutting van het bestaande overheidsinstrumentarium zoals EIA- en GO-regeling. Ook onderwerp van gesprek is ontwikkeling van aanvullende financieringsarrangementen voor het overige potentieel in lijn met het eerder genoemde onderzoek;
  - effectieve inzet van evaluatie-instrumenten op bedrijfsniveau om de vier jaar inclusief sanctionering bij het niet-nakomen van de een-op-een afspraken door aanscherping van de wetgeving (verplichting om maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar te nemen conform de Wet milieubeheer) en/of sterkere financiële of fiscale prikkel (terugbetaling verleende vrijstelling energiebelasting) of andere maatregelen.

3.3.3 Energie-efficiëntie in agrosectoren

In het Convenant Schone en Zuinige Agrosectoren (2008) is voor de primaire agrosectoren een verbetering van de energie-efficiëntie met 2% per jaar afgesproken. In de afgelopen jaren is een efficiëntieverbetering van 2 tot 3% per jaar gerealiseerd. Dit hoge besparingspercentage wordt mogelijk gemaakt door de succesvolle samenwerking tussen overheid, onderzoek en bedrijfsleven gericht op de transitieketen van innovatie tot realisatie. Het is van groot belang deze aanpak te continueren en waar mogelijk te versterken.

Het totale energieverbruik in de agrosectoren (primaire land- en tuinbouw) in Nederland bedraagt circa 140 PJ per jaar. De glastuinbouw heeft hierin met circa 85% het grootste aandeel. Binnen de agrosectoren heeft energiebesparing in de glastuinbouwsector daarom prioriteit. In de glastuinbouwsector is sinds 1990 het energieverbruik per eenheid product ruim gehalveerd. De CO₂-emissie daalde sinds 1990 met ruim 20%.

Met de glastuinbouwsector is afgesproken dat in aanvulling op het huidige beleid een energiebesparing per 2020 van 11 PJ wordt gerealiseerd. De glastuinbouwsector, natuur- en milieuorganisaties en overheid zien kansen om de energiebesparing en duurzame energie toepassing in de glastuinbouw verder te laten groeien met als einddoel een volledig duurzame energievoorziening in 2050. Partijen erkennen dat deze groene groei noodzakelijk is voor het behoud van de concurrentiekracht van de sector. Het bestaande beleid voor CO₂-reductie in de glastuinbouwsector levert al een forse bijdrage aan deze groene groei. Een aanvulling op dit beleid is echter noodzakelijk om de kansen voor de glastuinbouwsector maximaal te benutten en de belemmeringen weg te nemen. De kansen voor groene groei van de glastuinbouwsector worden onder meer belemmerd door:

- Discontinuïteit van onderzoek, kennisontwikkeling en kennisoverdracht. In het programma Kas als Energiebron werken overheid, bedrijfsleven, onderzoek en kennisinstellingen al enkele jaren samen aan onderzoek,

innovatie en implementatie van energiebesparing en duurzame energie. Dit programma wordt in haar bestaansrecht bedreigd door het wegvallen van het Productschap Tuinbouw dat als gevolg van een besluit van de overheid wordt afgeschaft.

- Risicobeleving. Voor ondernemers staat bij energiebesparing behoud en verbetering van kwaliteit en productie, kostenverlaging en versterking van de marktpositie voorop. Dit is ook een uitgangspunt in het programma Kas als Energiebron. Onzekerheid over de gevolgen van energiebesparende maatregelen is echter toch een rem op toepassing.
- Financiering. De economische teruggang en scherpere financieringseisen van kapitaalverschaffers beperken de mogelijkheden tot investeren door ondernemers. Uitgaande van een in de basis rendabel investeringsproject zet pijler 10 in op betere financieringsmogelijkheden door standaardisatie en transformatie.
- Beschikbaarheid van CO₂. Voor productie en kwaliteit van glastuinbouwproducten is voldoende beschikbaarheid van (extern geleverde) CO₂ een randvoorwaarde. Door energiebesparing en toepassing van hernieuwbare energie, waarmee inzet van fossiele brandstoffen wordt beperkt, neemt het belang van externe levering van CO₂ toe.

Maatregelen

- Er is breed draagvlak voor een ambitieus programma voor energiebesparing in de glastuinbouw, waaronder uitgebreid gebruik van geothermie en WKO. Aanvullend op het Convenant Schone en Zuinige Agrosectoren heeft de glastuinbouwsector in 2012 met de overheid afgesproken de totale CO₂-emissie tot 2020 te reduceren met circa 20% tot 6,2 Mton CO₂ per jaar. Een overschrijding van de CO₂-emissieruimte zal de sector aan de overheid vergoeden door een betaling per ton CO₂. De glastuinbouwsector heeft een CO₂-sectorsysteem waarmee deze afspraak wordt gerealiseerd. Een overschrijding van het sectorplafond wordt per bedrijf afgerekend met een heffing per m³ aardgas.

- De verrekenprijs is gekoppeld aan de internationaal verhandelbare CO₂-emissierechten en momenteel te laag om een daadwerkelijke prikkel te geven. Daarom zal de sector een voorstel doen voor een aanvulling van het huidige systeem zodanig dat een effectieve prikkel ontstaat voor energiebesparing en verduurzaming bij alle glastuinbouwbedrijven. Alle glastuinbouwbedrijven gaan deelnemen en krijgen individuele CO₂-normen/ benchmarks. Het systeem zal zorgen voor een minimum-verrekenprijs van 20 euro per ton CO₂, zolang de prijs van internationaal verhandelbare CO₂-emissierechten lager is. Met een dergelijke prikkel wordt ten opzichte van het huidige CO₂-sectorsysteem in de orde van 3 PJ energie als onderdeel van de 11 PJ bespaard. Sector, overheid en milieuorganisaties spreken af dat dit verbeterde CO₂-sectorsysteem uiterlijk ingaat per 1-1-2015.
- De *glastuinbouwsector* kent een succesvol onderzoek- en innovatieprogramma (Kas als Energiebron) en stimuleringskader (MEI- en IRE-regeling). De glastuinbouwsector neemt de organiserende taak van het Productschap Tuinbouw over binnen het programma Kas als Energiebron. Overheid en bedrijfsleven komen tot nieuwe afspraken over de financiering en invulling van het programma, waarbij de focus ligt op onderzoek en innovatie, behoud en versterking van het kennisnetwerk, risicobeheersing en aantoonbare verbetering van rendement. Overheid en bedrijfsleven gaan op korte termijn in overleg over een versnellingspakket geothermie en ‘Het Nieuwe Telen’ waarmee het geothermie- en energiebesparingspotentieel in de glastuinbouwsector maximaal benut kunnen worden. Sector en overheid erkennen het belang van de MEI- en IRE-regeling voor de beoogde transitie.
- Ngo’s en bedrijfsleven komen voor 1 januari 2014 tot afspraken over een gunstige positionering in de verkoopmarkt van glastuinbouwproducten die zijn geteeld met duurzame energie of sterk energiebesparende concepten. Overheden vervullen een rol als launching customer.

- Bedrijfsleven, ngo's en overheid zetten zich blijvend in voor de beschikbaarheid van voldoende duurzame, externe CO₂ voor de glastuinbouwsector, zodanig dat de CO₂-voorziening geen belemmering is voor de groene groei van de glastuinbouwsector.

3.3.4 Warmtekrachtkoppeling

Veel industriële installaties voor Warmtekrachtkoppeling (WKK) kunnen bij de huidige marktcondities, met een negatieve 'sparksread', niet economisch opereren. Als gevolg van deze marktcondities en de beleidskeuze om afgezien van de vrijstelling in de energiebelasting niet over te gaan tot verdere subsidiëring, besluit een deel van de bedrijven nu af te zien van het gebruik van WKK. Een deel van de mogelijkheden die WKK op lange termijn biedt voor besparing op primair energiegebruik blijven daarmee onbenut. Er wordt aan industriële partijen die deze installaties opereren, de zekerheid gegeven dat zij geen nadere verplichting zullen krijgen, nu of in de toekomst, voor het herinvesteren in of bedrijven van onrendabele WKK op basis van energie-efficiëntie-eisen. Dat laat onverlet de bestaande verplichting in de Wet milieubeheer ten aanzien van energiebesparing, die voor een deel van de bedrijven van toepassing is. Bovendien zal in het in paragraaf 3.3.2 genoemde raamwerk voor bedrijfsspecifieke afspraken ook WKK aan de orde komen.

Verder wordt geaccepteerd dat het sluiten dan wel stilleggen van onrendabele WKK's een flinke terugval in energie-efficiëntie op bedrijfsniveau en op sectorniveau kan betekenen. De bedrijven en sectoren die meedoen aan het MEE/MJA3-convenant worden in geval van tegenvallende resultaten als gevolg van het wegvallen van onrendabele WKK, voor dit deel niet op deze tegenvallende resultaten afgerekend. Hiermee wijzigen de afspraken in het convenant zelf niet. De overheid zal bij de implementatie van de EED, in het bijzonder bij artikel 14 van de EED, geen nadere verplichtingen opleggen met betrekking tot specifiek onrendabele WKK, voor zover de EED dat mogelijk maakt.

Er zal een verkenning worden uitgevoerd naar de inzet van bio-WKK in de industrie, rekening houdend met de afspraken in dit akkoord over duurzaamheidscriteria voor biomassa.

3.3.5 Betere benutting van de industriële warmtehuishouding

Circa 60% van het Nederlandse energieverbruik is bestemd voor warmte in gebouwen en processen. Deze warmtevoorziening is nog grotendeels op basis van fossiele energie. Een deel van deze warmte komt ook vrij en wordt geloosd naar de omgeving. Er zijn nog mogelijkheden om de warmtehuishouding te verbeteren door efficiëntieverbetering, inzet van hernieuwbare bronnen, en warmte-uitwisseling op een aantal locaties waar industriële activiteiten sterk zijn geclusterd en die zich bovendien bevinden in de naaste omgeving van grote energievragers zoals dichtbebouwde woonkernen en glastuinbouw.

Maatregelen

Partijen zijn van mening dat een rendabele verbetering van de industriële warmtehuishouding (bedoeld wordt de warmtehuishouding in combinatie met bodemenergie, opslag en opwekking) hoge prioriteit dient te krijgen op de maatschappelijke agenda en komen met een *samenhangend plan van aanpak* om de potentie te kunnen benutten. Bij de ontwikkeling van dit plan van aanpak, waarbij de overheden en industrie een belangrijke rol spelen, worden de volgende elementen in beschouwing genomen:

- Ruimtelijk beleid: aanwijzen van gebieden waar verbetering van de industriële warmtehuishouding speerpunt wordt in ruimtelijk beleid.
- Kansen van een warmteplan per gebied: ontwikkeling door provinciale en lokale overheden, samen met leverende en verbruikende sectoren, van een langetermijn-warmteplan, dat kansen voor verbetering van de industriële warmtehuishouding creëert door het aanbod van en de vraag naar warmte in de ruimte goed te positio-

neren. Zo kunnen, op basis van de totale warmtevraag, gericht complementaire bedrijfsactiviteiten worden aangetrokken die het warmtecluster versterken.

- Verkenning van de mogelijkheden om bij gebieds(her)ontwikkeling aan te sturen op de optimale energie-infrastructuur op basis van energetische, milieutechnische en financiële criteria.
- Op plaatsen waar er kansen voor geothermie zijn, kan op termijn een verschuiving plaatsvinden van restwarmte naar geothermie als voeding van deze warmtenetten, eventueel in combinatie met wko en/of (hoge) temperatuur opslag in de ondiepe ondergrond. Bij ontwerp en tracékeuze van warmtenetten zou al met deze verschuiving rekening gehouden moeten worden.
- Effectieve organisatievormen voor koppeling van vraag en aanbod van warmte in een regionale warmte- en koude-infrastructuur, met inbegrip van een verdelingsmodel voor de kosten en baten, in het geval deze verdeeld zijn over meerdere partijen.
- Intelligente oplossingen voor liabilities tussen marktpartijen om de risico's van discontinuïteit in de warmtelevering te reduceren.
- Inrichting van een kenniscentrum dat de ervaringen die worden opgedaan met verbetering van de industriële warmtehuishouding bundelt en overdraagt, en helpt bij het bijeenbrengen van partijen en het doorlopen van trajecten om te komen tot businesscases.

Regionale warmte-infrastructuur waarin meerdere leveranciers deelnemen, vraagt vaak om een PPS-verband en een regisseur. Mogelijkheden voor een regionale warmte- en koude-infrastructuur in de clusters Amsterdam, Rotterdam, Geleen, Noord- en Oost-Nederland en Zeeland worden onderzocht. Daarbij wordt ook gezien hoe op een slimme manier publiek-private samenwerking kan worden vormgegeven met behulp van een goede procesregie. In het kader van de Green Deal Warmte tussen Rijk en provincie Zuid-Holland wordt een *publiek-privaat programmabureau duurzame warmte* opgericht, dat de basis kan vormen voor een bredere, nationale aanpak.

Een concreet voorstel als voorbeeld over hoe een verdere stimulering en daadwerkelijke vraag-en-aanbod-matching in de praktijk te regelen is, is vanuit Rotterdam geformuleerd. Volgens de indieners van dit Deltaplan (Havenbedrijf Rotterdam) ligt hier een potentieel van 20PJ. Dit voorstel moet nader worden uitgewerkt tot een *business case*. De overheid en betrokken bedrijven spannen zich maximaal in om de voorwaarden te scheppen die nodig zijn om het Deltaplan ruim voor 2020 operationeel te krijgen.